

5. Пуцентейло П. Р. Концептуальні засади функціонування м'ясопродуктового підкомплексу в системі АПК України / П. Р. Пуцентейло // Вісник Донецького національного університету. – Серія В: Економіка і право. – 2010. – № 1. – С. 134–137.

6. Пуцентейло П. Р. Організаційно-економічний механізм забезпечення сталого розвитку галузі м'ясного скотарства / Пуцентейло П. Р. // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 3. – С. 80-85.

Довлет Довлетов

Українська інженерно-педагогічна академія (м. Харків)

СУЧАСНИЙ СТАН ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Питанням пов'язаним з забезпеченням населення необхідними продуктами харчування дедалі більше приділяється уваги, адже саме продовольча безпека є запорукою успішного економічного розвитку.

Ринок продовольства посідає одне з провідних місць, як на світовому так і на національному рівні. Саме від його функціонування та навантаження і залежить економічна ситуація в усіх сферах господарської діяльності, а відтак і рівень продовольчої безпеки нашої держави, що є основною складовою забезпечення життєдіяльності населення. Продовольча безпека є ключовою ланкою ринкових трансформацій в розвитку аграрного сектору та економіки в цілому. На даний час в Україні є досить низьким рівень забезпечення населення деякими видами продуктів харчування (наприклад, телятини, свинини), що свою чергу негативно впливає, як на стан продовольчої так і економічної безпеки країни. А тому актуальність питань пов'язаних з забезпеченням населення необхідними продуктами харчування потрібно вирішувати негайно.

Ринок сільськогосподарської продукції є головним сировинним ринком по відношенню до ринку продовольства. При цьому до його структури відносять відповідні товарні сегменти розвитку та функціонування яких забезпечується за рахунок галузі тваринництва та рослинництва.

Проблема продовольчої безпеки для України є досить актуальною і потребує від урядовців та провідних фахівців термінового вирішення питань, які в подальшому повинні стати запорукою ефективного розвитку соціально-орієнтованого ринкового господарства. Слід відзначити, що фундаментальною основою розв'язання продовольчих проблем на внутрішньому ринку України має стати постійне нарощування темпів виробництва сільськогосподарської сировини, успішне функціонування агропромислового виробництва, зниження рівня інфляції, зростання доходів суб'єктів господарювання та задоволення ринкового попиту на сільськогосподарську продукцію.

За часи економічних перетворень та ринкових трансформацій, що тривають в Україні не один рік, обсяги виробництва деяких видів сільськогосподарської продукції постійно зменшуються, в зв'язку з цим на ринку продовольства відмічається дефіцит окремих видів товарів та зниження рівня продовольчого забезпечення населення до критично небезпечної межі [1], дана ситуація повторюється на протязі останніх двох десятиліть. Так, спад виробництва майже по всіх видах сільськогосподарської продукції, що розпочався з розпадом Радянського Союзу, тривав до кінця 2000 р. Обсяги виробництва зменшилися в порівнянні з 1990 р. на 47 % (до 77,9 млрд.грн (в порівняльних цінах 2005 р.)) і лише наприкінці 2004 р. обсяг виробництва валової продукції сільського господарства збільшився на 19 % проти 2000 р. та склав

92,5 млрд. грн [2]. В подальшому нарощування темпів виробництва тривало два роки, але рівня показника 1990 р. так і не було досягнуто. В 2006 р. обсяг виробництва валової продукції сільського господарства в Україні збільшився на 22 % [1] проти аналогічного показника 2000 р. Найвищий рівень виробництва сільськогосподарської продукції в період з 2000 р. по 2014 р. було зафіксовано в 2008 р. (104,0 млрд.грн). В 2014 р. виробництво валової продукції сільського господарства всіма категоріями господарств в Україні скоротилося майже на 2 % до 100,5 млрд. грн проти 2009 р. [2]. Найнижчий обсяг виробництва валової продукції сільського господарства було зафіксовано в 2003 р.

Вважаємо, що до причин скорочення українського виробництва слід віднести: неспроможність товаровиробника конкурувати на міжнародному рівні, а також відсутність ефективної системи підтримки аграрного виробництва.

Зволікання та прорахунки українських політиків у створенні необхідної системи державного управління в аграрному секторі, недоліки у фінансуванні діяльності агропідприємств стали першопричиною поглиблення макроекономічної кризи аграрного сектору країни. Господарства населення не змогли компенсувати всі втрати, які зазнали сільськогосподарські підприємства, і як наслідок, в Україні загострився рівень продовольчої, а отже і економічної безпеки. А тому наразі країні слід направити всі зусилля на подолання кризових явищ в сільськогосподарському виробництві.

Література

1. Економіка України.// [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org>;

2. Сільське господарство України: статистичний збірник 2014 р. / За ред. Ю.М. Остапчука. – К.: Державна служба статистики України, 2015. – 385 с.

Віктор Дручок

Тернопільський національний економічний університет

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОЦЕСУ ВИРОЩУВАННЯ РОСЛИН ДЛЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БІОМАСИ

Окрім розуміння безперечної першочерговості екологічних проблем, необхідно теж зважати також і на економічні фактори, які володіють суттєвим і вирішальним впливом на вирішення існуючих проблем. У зв'язку з цим лише розв'язання проблеми життєдіяльності стабільних еколого-економічних систем забезпечить стабільність розвитку як деяких галузей так і України загалом [1].

Для того щоб зупинити глобальне потепління потрібно сконцентрувати зусилля на розширеному висадженні швидкоростучих «енергетичних» рослин, а також на розширенні лісових і паркових насаджень. Даний метод є найбільш економічно вигідним і швидкоокупним і для нашої держави, на сьогоднішній день, є одним із реальних шляхів виходу із залежності від дорогих невідновлювальних енергоресурсів [2].

Враховуючи значні пустуючі посівні площі в Україні, існуючі новітні технології із вирощування «енергетичних» швидкоростучих рослин і відповідне устаткування можуть у повній мірі забезпечити нашу державу паливом, яке замінить імпортні нафту та газ, методом безпосереднього застосування рослин на паливо та виготовлення пеллет і паливних брикетів, що масово починає освоюватися в Україні. Даний метод дозволить значно здешевити опалення в містах і селах України.